

Georgius Sisgoreus, Sibenicensis Dalmata, Magnifico viro Antonio Calvo, patrio Veneto et Sibenicensi praetori dignissimo, salutem dicit plurimam.

Absoluto nuper opusculo DE SITU ILLYRIAE ET CIVITATE SIBENICI, praetor clarissime, quod septem supra decem capitibus concluditur, Te neminem inquirens repperi idoniorum, cuius nomini id opusculum dedicarem et iudicio submitterem. Tua enim praestantia foelicem gerit praeturam in nostra Sibenicensi urbe, quae sub Illyrico sydere et in Dalmatia connumeratur. Tua praeterea virtus, optime praetor, historicam admodum callet cognitionem et ea plurimum oblectatur. Convenit itaque et tamquam praetori et tamquam historiae studioso. Tametsi dignius munusculum tuum deceat Excellentiam — magnos enim magna decent — humanitas tamen tua, cum sit tanta, nostrum donum non abjiciet quasi rusticum. Et, ut Persius,¹ ipse commemoro:

Illyria

Persius

*ipse semipaganus
ad sacra vatum carmen affero nostrum.*

Legi enim plurima apud idoneos historicos de Illyrico nostro et de his, quae sunt intra Illyricum, confusa quidem omnia et sparsa, iccirco legentibus intellectu difficilia et praesertim ignaris hominumque

Juraj Šižgorić, Šibenčanin, Dalmatinac, najsrdačnije pozdravlja uzvišenog muža Antonija Calba, mletačkog patricija i veoma dostojnog šibenskog kneza.¹

Kad sam nedavno, slavni kneže, dovršio djelce O SMJEŠTAJU ILIRIJE I O GRADU ŠIBENIKU, koje obuhvaća sedamnaest poglavlja, i tražio čijem bih imenu posvetio to djelce i čijem bih ga sudu podvrgao, nisam pronašao nikoga prikladnijega od Tebe. Tvoja naime uzvišenost sretno vrši kneževsku vlast u našem gradu Šibeniku, koji se ubraja u područje Ilirije i u Dalmaciju. Osim toga Tvoja sposobnost, vrli kneže, veoma je upućena u povijest i u njoj silno uživa. Stoga Ti ovo djelce odgovara i kao knezu i kao ljubitelju povijesti. Iako bi Tvojoj preuzvišenosti dolikovao vredniji dar — velikim duhovima dolikuju velika djela — ipak Tvoja ljubaznost, budući da je tako velika, neće odbaciti moj dar kao priprost. Poput Perzija, i sam napominjem:

Ilirija

Perzije

*a ja polupjesnik tek
u Muzâ kuću svoju pjesmu nosim
sad.²*

Pročitao sam naime kod vrsnih povjesničara vrlo mnogo o našem Iliriku i o ovim krajevima koji su na njegovu području, ali je sve to zbrkano i razasuto tako da čitatelji teško mogu to sebi predstaviti, pogotovo ako ne poznaju ljude i

locorumque. Invigilans itaque Pliniana Plinius
Strabo doctrinae et historiae Strabonis et Appia-
Appianus ni et aliorum, non nulla delegi, complura
excerpsi multaque ordine, quo potui, ipse
disposui, ut obscura reddi possint clara et
ignota sint nostra demonstratione satis
nota, non utique longis ambagibus, sed
quasi Phociana aut Salustiana perstrincti- Phocion
one. Salustius

Cum ergo patriae debeamus, patriae
fines et dulcia scripsimus arva.² Perlegat
magnificentia tua, et foeliciter valeat prae-
stantia tua, cui me commendo vehemen-
tissime.

Strabon Plinije
Apijan mjestu. Stoga se dadoh na proučavanje
učenoga djela Plinijeva i povijesti Stra-
bona, Apijana i drugih, pa nešto odabrah,
za više toga učinih izvatke i mnogo toga
sam rasporedih redom kako sam mogao,
da bi na temelju mojeg izlaganja nejasno
postalo jasno i nepoznato dovoljno pozna-
to, ali nipošto dugim zaobilaženjem, nego
gotovo Fokionovom³ ili Salustijevom saže-
tošću.

Kako sam, eto, dužnik domovine, opi-
sah očinsku zemlju i ljupke njive.⁴ Želim
da Tvoja uzvišenost pročita do kraja ovo
djelce i da sretno uživa zdravlje Tvoja ple-
menitost, kojoj se najtoplije preporuču-
jem.